PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 287 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, sobota 14 grudnia 1929 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE

POLSKA A Z. S. R .R.

Izwiestja 12.XII rozważając wystąpienie prasy polskiej w sprawie decyzji władz gdańskich, usuwającej z terenu W. Miasta trzech emigrantów rosyjskich piszą: Kampanja prasy polskiej przeciwko Gdańskowi świadczy, że protektorat nad emigrantami stanowi część organiczną polskiej polityki w stosunku do ZSRR. Polska wtym wypadku występuje w roli opiekuna emigracji nietylko w swoich granicach, lecz i poza granicami Polski. Kampanja ta skierowana jest również ku większemu jeszcze ograniczeniu praw W. Miasta, które Polska uporczywie probuje zamienić w swoją prowincję. Wspomianjąc dalej o interwencji ze strony Ligi Narodów w sprawie wysiedlenia trzech generałów rosyjskich, dziennik dodaje, że antysowiecka działalność emigrantów w państwach, graniczących z Sowietami, jak również wszystkie związane z tem międzynarodowe incydenty i trudności dzieją się z błogosławieństwem, a być może i na skutek bezpośrednich inspiracji ze strony mocarstw, kierujących Ligą Narodów. Interwencję komisarza Ligi Narodów Galatti'ego „Izwiestja" nazywają „nachalną"

NOTATKI I INFORMACJE

RÓŻNE.

Siegodnia 11.XII. ogłasza dalszy ciąg pamiętników Biesiedowskiego. Autor pamiętników omawia swoją pracę na stanowisku sowieckiego charge d'affaires w Wiedniu i pisze, iż b. poseł sowiecki w Wiedniu Kociubiński, przed opuszczeniem stolicy Austrji, polecił Biesiedowskiemu nawiązanie kontaktu z Józefem Nazarukiem, działaczem ukraińskim w Małopolsce wschodniej. Nazaruk, który obecnie jest przeciwnikiem Sowietów i mieszka w Kanadzie, oświadczył Biesiedowskiemu, iż Polska i Moskwa walczą o sympatję ruchu ukraińskiego. Sympatje te skierowane są narazie w stronę Moskwy i należy wykorzystać to, rozpoczynając wojnę przeciwko Polsce. Nazaruk dodał, iż Sowiety mogą liczyć na pomoc emigracji ukraińskiej w Czechosłowacji. Biesiedowski ustosunkował się negatywnie do projektu Nazaruka i zakomunikował o tem kierownikowi komisarjatu ludowego spraw zagranicznych USRR Jakowlewowi, który udzielił mu nagany i zwołał w Wiedniu konferencję posłów ukraińskich w Polsce, Niemczech, Czechosłowacji i Austrji. Poseł w Polsce Szumski, poseł w Niemczech Aussen i poseł w Czechosłowacji Michał Lewicki wypowiedzieli się za wojną z Polską, Biesiedowski — przeciwko wojnie. Szumski bronił swego punktu widzenia przed centralnym komitetem ukraińskiej partji komunistycznej i przed biurem politycznem WKP., lecz instytucje te ustosunkowały się do jego planów negatywnie. Będąc w 1923 roku w Warszawie, Biesiedowski dowiedział się, iż Szumski wprowadzony był w błąd przez niejakiego Kurlańskiego, mieszkańca Gdańska, który dostarczał Szumskiemu zmyślone informacje o przegrupowaniach armji polskiej.

Rul 11.XII. w art. (Izgojewa) p. t. „Nastroje nad Bałtykiem" oświadcza, iż cała prasa emigracji rosyjskiej protestowała przeciwko oświadczeniu nacz. Hołówki o tem, iż emigracja nie uznaje rzekomo niepodległości państw bałtyckich. Naczelnik wydziału wschodniego polskiego M. S. Z. wykazał w tym wypadku niezwykłą nieznajomość rzeczywistych stosunków. Cała emigracja rosyjska i prasa jej bez różnicy odcieni kilkakrotnie wypowiadała się za uznaniem niepodległości państw bałtyckich. Należy jednak przyznać, iż nastroje, o których mówił nacz. Hołówko, podzielane są przez część bałtyckiej inteligencji. Na jej stanowisko wpływa propaganda sowieckiej agentury i obcej dyplomacji. Pozatem politycy bałtyccy nie obawiają się bynajmniej powrotu emigracji rosyjskiej do władzy, lecz tego, iż państwa bałtyckie skazane będą przez dłuższy okres czasu na sąsiadowanie z Z. S. R. R. Wytwarza to nad Bałtykiem nastroje pro-sowieckie. W państwach bałtyckich siły emigracji rosyjskiej nie są wysoko oceniane. Gdyby emigracja reprezentowała większą siłę, niż reprezentuje obecnie, wpłynęłoby to natychmiast na nastroje nad Bałtykiem. Autor wzywa emigrację do zjednoczenia politycznego w celu unieszkodliwienia niebezpiecznych dla Rosji nastrojów.

Izwiestja 9.XII. podają, iż zakończona w Moskwie sesja CKW ZSRR zatwierdziła definitywnie usamodzielnienie Tadżykistanu, jako siódmej republiki, należącej do ZSRR.

Izwiestja 9.XII. ogłaszają uchwałę CKW ZSRR o zaaprobowaniu polityki zagranicznej rządu ZSRR przez wymieniony CKW.

Drukarnia „KADRA", **Długa 50.**

Drukowano na prawach rękopisu.